

Enderrock | Marcel Pujols | Actualitzat el 10/11/2022 a les 17:30

Jo Jet i Maria Ribot: «La incertesa és el gran canvi, des del 2008, que ens defineix com a generació»

Conversem amb el duet manresà sobre el nou disc 'Febrer // Agost'

Jo Jet i Maria Ribot | Juan Miguel Morales

La tardor és una estació òptima per mudar la pell. El duet manresà **Jo Jet i Maria Ribot** vol ensenyar amb *Febrer // Agost* (Segell Microscopi, 2022), com serpenteja la cuirassa. Després d'una dècada, la sonoritat urbana conviu amb la calidesa folk dels inicis mentre persisteix la poètica de les lletres.

Situat entre l'hivern i l'estiu, aquest és el disc més tardorenc que heu enregistrat en una dècada de trajectòria?

Jordi Jet (guitarra i veu): És un disc més de tardor perquè l'hem concebut com si fos una abraçada, per poder recollir-nos sense estridències, com si fos un refugi. Sempre hem fet música tranquil·la, però en altres moments les cançons eren més dinàmiques i ara, en canvi, hem anat a buscar la planor i l'abraçadeta. Tot i que encara podríem abraçar molt més...

El títol s'hauria d'entendre com la consecució d'etapes fredes i càlides per les quals passa la vida i que acaben desembocant en l'estabilitat madura de quan es ?muda la pell'?

Maria Ribot (veu): *Febrer // Agost* no és tant el que hi ha entremig d'aquests dos mesos sinó el

que representen. El febrer és l'últim mes de l'hivern i l'agost l'últim de l'estiu, i tots dos ens identifiquen. L'anterior disc, *Sant Llorenç* (U98 Music, 2020), ja parlava també de la por de fer-se gran, però ara es converteix en comoditat i en expertesa. Sabem estar bé on som i ens sentim *chill*. Hem fet un disc molt assentat, més contemplatiu i, en general, més gustós.

J.J: És un clar reflex de quan ja no fem les coses ni per primera vegada ni segona ni tercera... sinó que travessem una joventut més experta. Ja no estem al juny quan acaba de començar l'estiu, ni al desembre de l'hivern. És a dir, 'som joves, però ja no som nous', com diu la cançó que dona nom al disc.

"Si la ràbia ens pot" és un cant generacional per aquells joves amb aquests anys de ressaca de la revolta independentista.

J.J: És la nostra cançó revolucionària. Però és d'una revolució que avança, però no soluciona. Com dèiem, ja no som en la joventut primer en què creus que tot es pot canviar, sinó de dir 'Podem canviar les coses, no serà un canvi absolut, probablement pillarem més que canvis farem, però no per això vol dir que no ho hàgim de fer'. És un punt agredolç, però realment és la definició de la vida mateixa, o si més no, del moment que estem vivint.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=aMDATwxPdPM>

Encara que hàgiu après a afrontar les coses, ens atreviríem a dir que la temàtica del disc és la incertesa.

J.J: La incertesa és la gran diferència amb les generacions anteriors a la nostra. Tant com a mil·lennials, i encara més per a la generació Z, la incertesa és el gran canvi que hi ha hagut des de la crisi del 2008.

Encara que tingueu més de 30 anys sempre pot arribar una pandèmia o l'enèsima crisi per recordar-vos que tot trontolla.

J.J: Precisament, la cançó "Incertesa" ja l'havia començada a escriure abans de la pandèmia. No ens calia una crisi sanitària per tenir aquesta sensació. L'únic que va fer la covid és acabar de sublimar-la. De totes maneres, l'actitud de la cançó i del disc és que tot i que hi hagi una incertesa molt gran a tot arreu, no ens l'agafem dramàticament, sinó des d'una posició passivo-activa d'afrontar el que vingui sense tornar-nos bojós. Ja ens hem menjat molts pals, de manera que com a mínim a partir d'ara ens els menjarem tranquil·lament.

La sensació de trontollar és la clau de la vida?

J.J: Veníem de donar molta importància al missatge, vam esforçar-nos molt per tal d'intentar comunicar, malgrat que hi hagués molta metàfora i molta poètica. Ara estem en una època més volgutament críptica i suggestiva, en què l'interès no és tant transmetre una idea clara. El resultat és que és com si haguéssim gravat un àlbum més impressionista.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=kljoswCGJ9Q>

Quins són els vostres rols en el procés compositiu?

J.J: En aquest àlbum hem seguit respectant la naturalesa dels nostres perfils, jo soc més creatiu i la **Maria**, més interpretativa.

M.R: El millor que sé fer és sentir el que interpreto, però em costa més compondre. Com a cantant sento que puc parlar a través de les lletres, i pocs cops em passa que necessiti dir alguna cosa que només em passi a mi. En canvi, en **Jet** és al contrari.

J.J: A mi em passa que un cop he creat una cançó, ja he realitzat la meua feina emocional. Recrear-la quan la toco és més un exercici d'interpretació que no tant l'acte de sentir el que he escrit.

Les lletres també són un punt clau de la vostra proposta. Fa anys que feu cançons molt poètiques en català, incorporant paraules quasi en desús en la llengua parlada.

M.R: Fa dies que penso que m'emociona cantar en català i sento orgull de fer-ho. És cert que ho fem perquè ens surt així de manera natural, perquè pensem en català, però alhora trobo que és una aposta que té molt valor.

JJ: Treballem molt la sonoritat, i en aquest disc hem pensat molt cada paraula. Estem acostumats que la música que escoltem habitualment tingui un llenguatge molt pla, molt mancat de metàfora,

però tenim una riquesa simbòlica lingüística molt gran.

Jo Jet i Maria Ribot Foto: Juan Miguel Morales

Per assolir certa ambigüitat críptica heu apostat per una sonoritat més urbana i moderna amb la producció de Sr. Chen?

M.R: Vam tenir, si més no, la intuïció que ho havíem de provar. Feia temps que pensàvem qui ens podria produir un disc d'aquestes característiques i amb ell va ser amor a primera vista. Vam gravar-lo sols a casa en una habitació i després ens vam trobar amb en **Chen**, perquè fes màgia amb les cançons.

J.J: Li vam servir unes composicions i estructures molt fetes, i ell ha fet de mag del so per traduir la fórmula que teníem clara al cap, però per a la qual no teníem les eines ni les habilitats suficients per posar-la en pràctica. Estem molt contents de la producció, perquè va ser molt fàcil i fluid, aprofitant que tenia uns referents molt clars. És un crac!

El disc també té un aire 'bedroom pop'. És a causa de la pandèmia?

J.J: No ben bé, però ha coincidit. Aquest ha estat el primer disc que hem fet davant de l'ordinador. Abans componíem com un trobador medieval: anar repetint la cançó i anar recordant-la. Vam fer el disc sabent molt clarament què buscàvem, però no vam pensar en el directe. Un cop acabat, vam decidir mantenir tota aquesta essència sonora de *Febrer // Agost*, cosa que ens ha portat inevitablement a passar per pads i seqüències, però també mantenint la música en directe. Serà una posada en escena per estances: amb una més *bedroom pop*, com deies, però també amb una part a trio amb la bateria acústica de **Maria Lluch**, i una altra de duet.